

между лаконците, Адриан V между скъперниците; в Ада се намира, сред търга-
шите на свещени предмети, Николай III, който очаква да дойдат Бонифаций VIII
и Климент V. Умразата на Данте против Бонифаций намира изблик в
нови ~~недремисли~~ открития, в жестоки ругатни; между грешниците, тия които
са се погубили по негова вина го проklinат, между блажените свети Петър
го нарича узурпатор, сред възмушението на цялото небе. И все пак, когато
припомня оскърблението при Анани, поетът се прекланя пред свещената
служба на своя враг и все още го вижда като Христов наместник. Висотата
на императорското достойнство блести при Траян и Юстиниан чрез славата
на Римските победи; при Карл Велики се затвърдява в защита на Черквата /
тук Данте отбелязва независимостта на Империята от Папството/; продължа-
ва при Хохенщауфените, въпреки опозицията на Гвелфите. Данте се възхищава
от тия храбри князе: "добрият Барбароса", смелият крепител на императорски-
те права, Фридрих II "толкова достоен за почит", доблестният и злочестен
Манфреди, ~~жертвата~~ Корадино, жертвата на жестоките анжуйци. Рудолф и Ал-
брехт Хабсбургски му ~~виждат~~ ^{се струват} виновни загдето са пренебрегнали Италия,
като намалили с това авторитета на Империята, той не ги смята дори за
истински наследници на римските цезари; затова призовава срещу Албрехт
, в страстно изразителни ругатни, справедливото Божие наказание. Поема-
та свидетелствува за тоя упадък и за надеждите породени от Хенриховия
поход, чрез укори и чрез пророчества, чак до възхвалата на добрия импера-
тор в белоснежната роза на Емпириите.